

Smernice o postopku nadzornega pregleda

Uvod

- 1.1. Organ EIOPA je v skladu z Direktivo 2009/138/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti zavarovanja in pozavarovanja (v nadaljnjem besedilu: direktiva Solventnost II)¹ in členom 16 Uredbe (EU) št. 1094/2010 z dne 24. novembra 2010 (v nadaljnjem besedilu: uredba o EIOPA)² pripravila smernice o postopku nadzornega pregleda. Te smernice se nanašajo na člen 36 direktive Solventnost II. Druge pomembne določbe so zlasti člani 27, 29, 34 in 71, člen 213(2) ter člani 248, 249, 250 in 255 direktive Solventnost II.
- 1.2. Namen teh smernic je opredeliti način, kako v okviru postopka nadzornega pregleda doseči na tveganjih utemeljen, v prihodnost usmerjen in sorazmeren pristop k nadzoru.
- 1.3. Postopek nadzornega pregleda se nanaša na vse dejavnosti, ki jih nadzorni organ izvaja za namene izpolnjevanja svojih obveznosti iz člena 36 direktive Solventnost II ter ki vključujejo ovrednotenje strategij, procesov in postopkov poročanja v zavarovalnicah in pozavarovalnicah, ki so bili vzpostavljeni za upoštevanje direktive Solventnost II.
- 1.4. Zato je cilj teh smernic doseči dosledne rezultate prek zbliževanja nadzornih postopkov in praks v okviru postopka nadzornega pregleda ter hkrati zagotoviti zadostno fleksibilnost, da lahko nacionalni nadzorni organi v posameznih primerih ustrezno prilagodijo svoje ukrepe, pri tem pa upoštevajo posebnosti zavarovalnic in pozavarovalnic ter vključenih skupin, svoje lastne trge in druge nadzorne prednostne naloge.
- 1.5. Te smernice so povzete v diagramu, ki je predstavljen v obrazložitvi smernice 1 in v dokumentu „Diagram smernic o PNP“, objavljenem skupaj s temi smernicami³.
- 1.6. Pri postopku nadzornega pregleda zavarovalniških skupin, kjer deluje kolegij nadzornikov, so te smernice upoštevale Smernice o operativnem delovanju kolegijev⁴, posebna pravila kolegija o usklajevanju in vse druge postopke ali načrte, ki jih je odobril kolegij nadzornikov.
- 1.7. Namen teh smernic ni omejevati nadzornika skupine in kolegij nadzornikov pri sklepanju dodatnih dogovorov o obveščanju ali izmenjavi informacij, ki so v skladu z direktivo Solventnost II, vključno s sorazmernim in na tveganju utemeljenim pristopom k postopku nadzornega pregleda v skladu s členom 29 direktive Solventnost II.

¹ UL L 331, 15.12.2010, str. 48–83.

² UL L 335, 17.12.2009, str. 1-155.

³ <https://eiopa.europa.eu/publications/eiopa-guidelines/index.html>.

⁴ <https://eiopa.europa.eu/publications/eiopa-guidelines/index.html>.

- 1.8. Nacionalni nadzorni organi, ki so del kolegija, bodo stalno odgovorni za obveščanje in vključevanje kolegija v postopek nadzornega pregleda, zlasti pri sprejemanju nadzornih ukrepov ali soočanju zavarovalnic in pozavarovalnic ali zavarovalniških in pozavarovalniških skupin s finančnimi težavami. Kjer je ustrezno, so v obrazložitvi navedeni primeri s sklicevanji na različne zahteve in smernice. Smernice so namenjene nadzornim organom v skladu z direktivo Solventnost II.
- 1.9. Te smernice se uporabljajo za postopek nadzornega pregleda, ki ga izvajajo nacionalni nadzorni organi za vse zavarovalnice in pozavarovalnice, tj. posamezne zavarovalnice in pozavarovalnice, za katere velja direktiva Solventnost II, ter tudi zavarovalniške in pozavarovalniške skupine, ki so predmet nadzora skupine na podlagi člen 213(2) (v nadaljnjem besedilu: zavarovalniške skupine). Kar zadeva uporabo smernic za postopek nadzornega pregleda zavarovalniških skupin, je treba upoštevati naslednje⁵:
- smernice 10, 16, 18, 21, 35, 37 in 40 se uporabljajo za skupine in veljajo le za nadzornika skupine, z izjemo smernic 37 in 40, ki lahko veljata tako za nadzornika skupine kot tudi za posamezni nacionalni nadzorni organ;
 - smernici 15 in 17 veljata le za nadzorne organe za posamezne zavarovalnice in pozavarovalnice in ne veljata za nadzorne organe v njihovi vlogi nadzornika skupine. Nadzornik skupine bi moral upoštevati ustrezni smernici 16 in 18, ki se uporabljata za skupine;
 - smernice 5, 6, 7, 11, 13, 19, 21, 23, 25, 28, 29, 32, 37, 39 in 40 prav tako vsebujejo določbe, ki veljajo le, če ima zavarovalniška skupina kolegij, vzpostavljen na podlagi člena 248(2) direktive Solventnost II. Te določbe lahko veljajo tako za nadzornika skupine kot tudi za nacionalne nadzorne organe posameznih zavarovalnic in pozavarovalnic v okviru kolegija, z izjemo smernice 21, ki velja le za nadzornika skupine.
- 1.10. Kadar je na nacionalni ravni v skladu s členom 216 direktive Solventnost II vzpostavljen nadzor skupine, te smernice smiselno veljajo za oboje: nadzor skupine, ki se v skladu s členom 216 direktive Solventnost II izvaja na nacionalni ravni, in nadzor skupine, ki se izvaja v skladu s členom 213(2) direktive Solventnost II.
- 1.11. V teh smernicah se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:
- kadar se te smernice uporabljajo za nadzornike skupin:
 - se izraz „nacionalni nadzorni organ“ nanaša na nadzorni organ, ki je odgovoren za nadzor skupine v skladu s členom 247(1) direktive Solventnost II;
 - kadar se te smernice uporabljajo za nadzornike skupin, se izraz „zavarovalnice in pozavarovalnice“ nanaša na „zavarovalniške skupine“ (izključene so smernice 12, 19, 33, 36 in 38, ki se nanašajo tako na skupine kot tudi na zavarovalnice ali pozavarovalnice znotraj skupine);

⁵ Tabela smernic, ki se uporabljajo za posamezne zavarovalnice in pozavarovalnice in skupine ali za oboje, je na voljo v Prilogi, objavljeni skupaj z obrazložitvijo javnega posvetovanja.

- „nadzornik skupine“ se nanaša na nadzorni organ, ki izpolnjuje merila iz člena 247(1) direktive Solventnost II;
- „kolegij“ se nanaša na kolegij nadzornikov, kot je opredeljen v členu 212(1)(e) direktive Solventnost II;
- „člani“ in „udeleženci“ se nanašajo na člane in udeležence, kot so opredeljeni v Smernicah o operativnem delovanju kolegijev;
- „pregled na kraju samem“ se nanaša na organizirano ocenjevanje ali uradno vrednotenje, ki se izvaja na lokaciji nadzorovanega podjetja ali ponudnikov storitev, ki jim je nadzorovano podjetje oddalo funkcije v zunanje izvajanje, in se zaključi z izdajo dokumenta, ki je predložen podjetju.

1.12. Če izraz ni opredeljen v teh smernicah, velja njegova opredelitev iz pravnih aktov, navedenih v uvodu.

1.13. Smernice se začnejo uporabljati 1. januarja 2016.

Oddelek 1 – Splošni postopek nadzornega pregleda (PNP)

Smernica 1 – Izvajanje postopka nadzornega pregleda

- 1.14. Nacionalni nadzorni organ bi moral pri izvajanju postopka nadzornega pregleda ter ob priznavanju potrebe po fleksibilnosti in nadzornikovi presoji zagotoviti, da postopek zajema tri podpostopke, kot so opredeljeni v teh smernicah, in sicer okvir za oceno tveganja, podroben pregled in nadzorne ukrepe.

Smernica 2 – Usklajenost postopka nadzornega pregleda

- 1.15. Nacionalni nadzorni organ bi moral zagotoviti, da se v določenem obdobju postopek nadzornega pregleda v vseh zavarovalnicah in pozavarovalnicah ter znotraj nacionalnega nadzornega organa uporablja usklajeno.

Smernica 3 – Sorazmernost v postopku nadzornega pregleda

- 1.16. Nacionalni nadzorni organ bi moral zagotoviti, da se v vseh fazah postopka nadzornega pregleda upošteva načelo sorazmernosti.

Smernica 4 – Nadzornikova presoja v postopku nadzornega pregleda

- 1.17. Nacionalni nadzorni organ bi moral zagotoviti, da nadzorniki svojo nadzornikovo presojo uporabljajo v vseh fazah postopka nadzornega pregleda. Nacionalni nadzorni organ bi moral zagotoviti, da je postopek nadzornega pregleda dovolj fleksibilen, da omogoča uporabo ustrezne nadzornikove presoje.

Smernica 5 – Stalna komunikacija z zavarovalnicami in pozavarovalnicami

- 1.18. Nacionalni nadzorni organ bi moral zagotoviti, da je v celotnem obdobju postopka nadzornega pregleda vzpostavljena ustrezna raven komunikacije med osebjem nacionalnega nadzornega organa ter zavarovalnice in pozavarovalnice, da se omogoči učinkovit nadzor.
- 1.19. Če obstaja kolegij, bi bilo treba komunikacijo z nadzorovanimi podjetji usklajevati, kot je opisano v smernici 15 iz Smernic o operativnem delovanju kolegijev.

Smernica 6 – Stalna komunikacija in sodelovanje z drugimi nadzorniki

- 1.20. Nacionalni nadzorni organ bi moral v celotnem obdobju postopka nadzornega pregleda zagotavljati ustrezno raven komunikacije in sodelovanja z drugimi zadevnimi nacionalnimi nadzornimi organi.
- 1.21. Komunikacija z nadzornimi organi iz tretjih držav bi morala biti v skladu s kakršnimi koli sklenjenimi memorandumi o soglasju.
- 1.22. Če obstaja kolegij, bi morala biti komunikacija v skladu z ustreznimi zahtevami in smernicami.

Smernica 7 – Vključitev tveganj na ravni celotnega trga v postopek nadzornega pregleda

- 1.23. Nacionalni nadzorni organ bi moral v celotnem postopku nadzornega pregleda upoštevati analize na ravni celotnega trga.
- 1.24. Če obstaja kolegij, bi moral nacionalni nadzorni organ upoštevati rezultate vseh ustreznih analiz na ravni celotnega trga, ki so se izmenjali znotraj kolegija.

Smernica 8 – Dokumentacija

- 1.25. Nacionalni nadzorni organ bi moral zagotoviti, da so podatki, ki podpirajo sklepe iz postopka nadzornega pregleda, dokumentirani in enostavno dostopni v okviru nacionalnega nadzornega organa ter da se hkrati upoštevajo tudi ustrezni standardi zaupnosti v zvezi s temi podatki.

Smernica 9 – Upravljanje in redno preverjanje postopka nadzornega pregleda

- 1.26. Nacionalni nadzorni organ bi moral imeti vzpostavljen primeren mehanizem upravljanja, da bi se ustrezno spremljalo izvajanje postopka nadzornega pregleda.
- 1.27. Nacionalni nadzorni organ bi moral redno preverjati način izvajanja postopka nadzornega pregleda, da bi se zagotovila njegova stalna ustreznost.

Smernica 10 – Obseg in osredotočenost postopka nadzornega pregleda zavarovalniške skupine

- 1.28. Nadzornik skupine bi moral postopek nadzornega pregleda uporabljati skladno s področjem uporabe in primeri uporabe nadzora skupine, opisanimi v poglavju I naslova III direktive Solventnost II, pri čemer bi moral upoštevati vrsto končnega matičnega podjetja zavarovalniške skupine, geografsko lokacijo njegovega sedeža (EGP ali tretja država), status enakovrednosti tretje države, če ta obstaja, in vse vidike finančnega konglomerata.
- 1.29. Nadzornik skupine bi moral v postopku nadzornega pregleda upoštevati vse zadevne subjekte znotraj zavarovalniške skupine, vključno z reguliranimi in nereguliranimi subjekti ter subjekti znotraj in izven EGP.
- 1.30. Nadzornik skupine bi se moral osredotočiti na vprašanja, vezana na skupine, ki med drugim zajemajo:
- a) transakcije znotraj skupine, kompleksnost in medsebojno povezanost zavarovalniške skupine;
 - b) profil tveganj skupine, vključno s kakršnimi koli učinki razpršenosti, koncentracijami tveganja in prenosom tveganja v zavarovalniški skupini;
 - c) vsa druga tveganja z vidika celotne skupine, vključno s tistimi, ki nastanejo na ravni skupine, kot so tveganja zaradi družb, ki niso zavarovalnice;
 - d) vidike upravljanja skupine in strategijo skupine, vključno z vsemi navzkrižji interesov ali možnimi navzkrižji interesov;
 - e) vidike obvladovanja tveganja na ravni celotne skupine, vključno s kakršnimi koli centraliziranimi funkcijami obvladovanja tveganja, in
 - f) upravljanje kapitala skupine, vključno s prenosljivostjo in razporeditvijo znotraj zavarovalniške skupine.

Oddelek II – Podatki za postopek nadzornega pregleda

Smernica 11 – Podatki za postopek nadzornega pregleda

- 1.31. Nacionalni nadzorni organ bi moral po potrebi v celotnem postopku nadzornega pregleda upoštevati pomembne informacije iz različnih virov, tudi podatke, ki jih zagotovijo:
- a) zavarovalnica in pozavarovalnica ali zavarovalniška skupina: kvantitativne predloge za poročanje, redno poročilo nadzorniku, poročilo o solventnosti in finančnem položaju, poročilo ORSA, druge informacije zavarovalnice ali pozavarovalnice oziroma skupine ali katere koli druge informacije, ki jih nacionalni nadzorni organ zahteva od zavarovalnice in pozavarovalnice ali zavarovalniške skupine;
 - b) sam nacionalni nadzorni organ ali nadzornik skupine: pretekle informacije, kazalniki zgodnjega opozarjanja, kazalniki tveganja, predhodne ugotovitve o zavarovalnicah in pozavarovalnicah ali skupinah, rezultati tematskih pregledov ali testov izjemnih situacij;
 - c) kolegij: posamezni rezultati okvira za oceno tveganja, posamezni nadzornikovi načrti, ki se izmenjujejo znotraj kolegija, delovni načrt kolegija, vse ustrezne analize ali pregledi ali nadzorni ukrepi, ki se izmenjujejo znotraj kolegija;
 - d) drugi pristojni organi;
 - e) druge zunanje stranke: informacije o trgu ali sektorju, informacije potrošniških ali gospodarskih organov ali združenj, tehnične raziskave ali informacije iz tiska ali medijev.

Oddelek III – Okvir za oceno tveganja

Smernica 12 – Struktura in uporaba okvira za oceno tveganja

- 1.32. Nacionalni nadzorni organ bi moral uporabiti okvir za oceno tveganja, da opredeli in oceni trenutna in prihodnja tveganja, s katerimi se soočajo ali bi se lahko soočale zavarovalnice in pozavarovalnice, vključno s sposobnostjo zavarovalnice in pozavarovalnice, da opredelijo, izmerijo, spremljajo in obvladujejo ta tveganja ter poročajo o njih.
- 1.33. Nacionalni nadzorni organ bi moral uporabiti ta pristop z namenom:
- a) izvajanja učinkovitega nadzora zavarovalnic in pozavarovalnic;
 - b) prednostnega razvrščanja nadzornih dejavnosti;
 - c) določanja pogostosti rednega nadzornega poročanja;
 - d) določanja obsega, temeljitosti in pogostosti analize na podlagi poročil in pregledov na kraju samem ali kakršnih koli drugih zadev, ki so potrebne za nadzor zavarovalnic in pozavarovalnic.

Smernica 13 – Obseg okvira za oceno tveganja

- 1.34. Nacionalni nadzorni organ bi moral uporabiti na tveganjih utemeljen in v prihodnost usmerjen pristop k nadzoru, ki je zajema naslednje faze:

- a) oceno informacij;
- b) klasifikacija vpliva za zavarovalnice in pozavarovalnice;
- c) klasifikacija tveganj za zavarovalnice in pozavarovalnice;
- d) določitev rezultatov okvira za oceno tveganja;
- e) pripravo nadzornikovega načrta in določitev intenzivnosti nadzora;
- f) če je v primeru zavarovalniških skupin vzpostavljen kolegij v skladu s členom 248(2) direktive Solventnost II, po potrebi prispevek vidikov nadzornikovega načrta k delovnemu načrtu kolegija.

Smernica 14 – Ocena informacij

- 1.35. Nacionalni nadzorni organ bi moral izvesti vsaj oceno informacij na visoki ravni, ko prejeme redno poročilo, in preučiti, ali je treba komponente okvira za oceno tveganja ponovno ovrednotiti.

Smernica 15 – Klasifikacija vpliva za zavarovalnice in pozavarovalnice

- 1.36. Nacionalni nadzorni organ bi moral v okvir za oceno tveganja vključiti oceno možnega vpliva vseh zavarovalnic in pozavarovalnic. Ta ocena bi morala odražati možen vpliv, ki bi ga imel propad posamezne zavarovalnice ali pozavarovalnice na njene imetnike polic in upravičence ter na trg.
- 1.37. Nacionalni nadzorni organ bi moral vsako zavarovalnico ali pozavarovalnico glede na vpliv razvrstiti na lestvico s 4 kategorijami, pri čemer ima „razred vpliva 1“ najmanjši vpliv na imetnike polic in upravičence ter na trg, „razred vpliva 4“ pa največji vpliv na imetnike polic in upravičence ter na trg.

Smernica 16 – Klasifikacija vpliva za skupine

- 1.38. Nadzornik skupine bi moral v okvir za oceno tveganja skupine vključiti klasifikacijo vpliva za vse zavarovalniške skupine.
- 1.39. Klasifikacija vpliva na ravni zavarovalniških skupin bi morala odražati možen vpliv propada zavarovalniške skupine, prek njenih subjektov, na imetnike polic in upravičence skupine ter na trge, na katerih je zavarovalniška skupina dejavna.
- 1.40. Nadzornik skupine bi moral pri razvrstitvi glede na vpliv upoštevati kompleksnost in medsebojno povezanost zavarovalniške skupine.
- 1.41. Nadzornik skupine bi moral vsako zavarovalniško skupino glede na vpliv razvrstiti na lestvico s 4 kategorijami, pri čemer ima „razred vpliva 1“ najmanjši vpliv zavarovalniške skupine na imetnike polic in upravičence ter na trg, „razred vpliva 4“ pa največji vpliv zavarovalniške skupine na imetnike polic in upravičence ter na trg.

Smernica 17 – Klasifikacija tveganj za zavarovalnice in pozavarovalnice

- 1.42. Nacionalni nadzorni organ bi moral ugotoviti in oceniti trenutna in prihodnja tveganja, s katerimi se zavarovalnice in pozavarovalnice soočajo ali bi se lahko soočale, vključno s sposobnostjo zavarovalnice ali pozavarovalnice, da prenese takšne možne dogodke ali prihodnje spremembe v gospodarskih razmerah in njihove možne škodljive učinke na solventnost in finančni položaj, sposobnostjo

preživetja zavarovalnice ali pozavarovalnice in njeno sposobnostjo, da izpolni svoje obveznosti do imetnikov polic in upravičencev, če se tveganja uresničijo.

- 1.43. Nacionalni nadzorni organ bi moral to ugotavljanje in oceno tveganja izvesti za vse zavarovalnice in pozavarovalnice, pri čemer bi moral upoštevati kvantitativna in kvalitativna merila in ukrepe, ki so pomembni za posamezno zavarovalnico ali pozavarovalnico.
- 1.44. Nacionalni nadzorni organ bi moral zavarovalnice in pozavarovalnice glede na tveganja razvrstiti na lestvico s 4 kategorijami: od „razreda tveganja 1“, ki pomeni največjo sposobnost za premostitev uresničenih tveganj, do „razreda tveganja 4“, ki pomeni najmanjšo sposobnost za premostitev uresničenih tveganj.

Smernica 18 – Klasifikacija tveganj za zavarovalniške skupine

- 1.45. Nadzornik skupine bi moral ugotoviti in oceniti trenutna in prihodnja tveganja na ravni skupine, ki bi lahko vplivala na zavarovalniško skupino, vključno s sposobnostjo skupine, da prenese takšne možne dogodke ali prihodnje spremembe v gospodarskih razmerah in njihove možne škodljive učinke na solventnost in finančni položaj, sposobnostjo preživetja zavarovalniške skupine in sposobnostmi posameznih zavarovalnic in pozavarovalnic skupine, da izpolnijo svoje obveznosti do imetnikov polic in upravičencev, če se tveganja uresničijo.
- 1.46. Nadzornik skupine bi moral pri ocenjevanju tveganj zavarovalniške skupine upoštevati vprašanja, vezana na skupino, ki so opisana v smernici 10.
- 1.47. Nadzornik skupine bi moral to ugotavljanje in oceno tveganja izvesti za vse zavarovalniške skupine, pri čemer bi moral upoštevati kvantitativna in kvalitativna merila in ukrepe, ki so pomembni za posamezno zavarovalniško skupino.
- 1.48. Nadzornik skupine bi moral vsako zavarovalniško skupino glede na tveganja razvrstiti na lestvico s 4 kategorijami: od „razreda tveganja 1“, ki pomeni največjo sposobnost za premostitev uresničenih tveganj, do „razreda tveganja 4“, ki pomeni najmanjšo sposobnost za premostitev uresničenih tveganj.

Smernica 19 – Določitev rezultatov okvira za oceno tveganja

- 1.49. Nacionalni nadzorni organ bi moral zagotoviti, da rezultati okvira za oceno tveganja za vse zavarovalnice in pozavarovalnice ter skupine vključujejo klasifikacijo vpliva in klasifikacijo tveganj, kombinirano ali ne, in da se skupaj z drugimi pomembnimi nadzornimi informacijami uporabijo pri določanju nadzornikovega načrta.
- 1.50. Če obstaja kolegij, bi morali biti nadzornik skupine in drugi nadzorni organi pri izmenjavi rezultatov okvira za oceno tveganja (za skupino in posamezno zavarovalnico ali pozavarovalnico) sposobni utemeljiti rezultate, da se kolegiju omogoči oblikovanje skupnega stališča o tveganjih zavarovalniške skupine.

Smernica 20 – Priprava nadzornikovega načrta in določitev intenzivnosti nadzora

- 1.51. Nacionalni nadzorni organ bi moral uporabiti rezultat okvira za oceno tveganja skupaj s podrobnostmi ugotovljenih tveganj, različnimi prednostnimi nalogami in omejitvami nacionalnega nadzornega organa ter drugimi pomembnimi nadzornimi informacijami, da se pripravi nadzornikov načrt.
- 1.52. Nadzornikov načrt bi moral določati pogostost in intenzivnost nadzornih dejavnosti za vsako zavarovalnico ali pozavarovalnico. Nadzornikov načrt bi moral biti sorazmeren z naravo, obsegom in kompleksnostjo zavarovalnice ali pozavarovalnice.

Smernica 21 – Medsebojno delovanje med načrtom nadzora skupine in delovnim načrtom kolegija

- 1.53. Če obstaja kolegij, bi moral nadzornik skupine ustrezne vidike načrta nadzora skupine vključiti v delovni načrt kolegija (kot je določeno v smernici 12 Smernic o operativnem delovanju kolegijev) za razpravo in ukrepe znotraj kolegija.
- 1.54. V zvezi s postopkom pregleda nadzora skupine bi moral delovni načrt kolegija vključevati:
 - a) opis glavnih tveganj, na katere se bo osredotočalo na podlagi rezultata okvira za oceno tveganja skupine;
 - b) opise in utemeljitve dejavnosti, ki se bodo izvajale v okviru kolegija na podlagi načrta nadzora skupine;
 - c) opredelitev zadevnih subjektov znotraj zavarovalniške skupine in njihovih nadzornih organov, s katerimi se bo nadzornik skupine verjetno posvetoval.

Smernica 22 – Upravljanje nadzornikovega načrta

- 1.55. Nacionalni nadzorni organ bi moral zagotoviti, da je ustreznost nadzornikovega načrta predmet ustreznega nadzora in internega upravljanja v okviru nadzornega organa.

Smernica 23 – Obvestilo o pogostosti rednega poročila nadzorniku

- 1.56. Nacionalni nadzorni organ bi moral zavarovalnice in pozavarovalnice obvestiti o zahtevani pogostosti rednega poročila nadzorniku, in sicer letno ali vsake dve ali tri leta, ter tudi o vseh poznejših spremembah pogostosti, in sicer v najkrajšem možnem času, najpozneje pa tri mesece pred koncem poslovnega leta zavarovalnic in pozavarovalnic.
- 1.57. Odločitev o pogostosti bi morala upoštevati vsaj rezultat okvira za oceno tveganja, druge nadzorne informacije in izvajanje nadzornikove presoje.
- 1.58. Če obstaja kolegij, bi morali nadzorni organi nadzorniku skupine sporočiti spremembe glede pogostosti rednega poročila nadzorniku, preden obvestijo zavarovalnice in pozavarovalnice, če je ustrezno.

Smernica 24 – Posodobitev okvira za oceno tveganja

- 1.59. Nacionalni nadzorni organ bi moral v obdobju celotnega postopka nadzornega pregleda preverjati, ali je treba posodobiti rezultat okvira za oceno tveganja.

Oddelek IV – Podroben pregled

Smernica 25 – Dejavnosti podrobnega pregleda

- 1.60. Nacionalni nadzorni organ bi moral dejavnosti podrobnega pregleda, in sicer analizo na podlagi poročil ali preglede na kraju samem, izvajati na podlagi nadzornikovega načrta, pri čemer bi moral upoštevati vse ustrezne informacije in se osredotočati na področja tveganja, kot so ugotovljena v okviru za oceno tveganja.
- 1.61. Če obstaja kolegij, bi morali nadzorni organi obravnavati tudi njegov delovni načrt pri izvajanju dejavnosti podrobnega pregleda v zvezi s kakršno koli udeležbo drugih nacionalnih nadzornih organov v skladu s Smernicami o operativnem delovanju kolegijev.

Smernica 26 – Zahteva po dodatnih informacijah v času podrobnega pregleda

- 1.62. Nacionalni nadzorni organ bi moral, kadar je ustrezno, oceniti potrebo po dodatnih informacijah s strani zavarovalnice ali pozavarovalnice, vključno z različnimi vrstami podatkov, analiz ali nalog, ki jih mora zavarovalnica ali pozavarovalnica izvesti. Rok, ki ga nadzorni organ določi za zagotovitev dodatnih informacij, bi moral biti primeren, da lahko zavarovalnica ali pozavarovalnica odgovori na zahtevo.

Smernica 27 – Sklepi podrobnega pregleda

- 1.63. Nacionalni nadzorni organ bi moral zagotoviti, da se glavne ugotovitve in sklepi podrobnega pregleda zabeležijo in so interno dostopni za namene nadzora.

Smernica 28 – Podrobne analize na podlagi poročil

- 1.64. Nacionalni nadzorni organ bi moral, kot je opredeljeno v nadzornikovem načrtu in ob upoštevanju delovnega načrta kolegija, če kolegij obstaja, uporabiti analize na podlagi poročil, da izvede nadaljnje dejavnosti, ki presegajo oceno informacij na visoki ravni, izvedeno v okviru za oceno tveganja, pri čemer bi se moral osredotočiti na določena področja tveganja.

Smernica 29 – Pregledi na kraju samem

- 1.65. Nacionalni nadzorni organ bi moral izvajati redne preglede na kraju samem, če je to določeno v nadzornikovem načrtu, in upoštevati delovni načrt kolegija, če kolegij obstaja, ali druge ad hoc preglede na kraju samem, če je to primerno.

Smernica 30 – Upravljanje pregledov na kraju samem

- 1.66. Nacionalni nadzorni organ bi moral imeti vzpostavljene primerne mehanizme upravljanja, ki bi omogočali ustrezno spremljanje pregledov na kraju samem.

Smernica 31 – Postopek, ki ga morajo upoštevati pregledi na kraju samem

- 1.67. Nacionalni nadzorni organ bi moral za preglede na kraju samem upoštevati naslednje faze: priprava, terensko delo in pisni sklepi.

Smernica 32 – Pisni sklepi o pregledih na kraju samem

- 1.68. Nacionalni nadzorni organ bi moral zavarovalnici in pozavarovalnici v pisni obliki sporočiti sklepe o pregledu na kraju samem ter zavarovalnici in pozavarovalnici omogočiti, da odgovori na sklepe v razumnem roku, ki ga določi nadzorni

organ. Nadzorni organ bi moral te sklepe sporočiti tistim osebam, ki dejansko vodijo zavarovalnico in pozavarovalnico ter se v tem smislu štejejo za primerne.

- 1.69. Če so v pregled na kraju samem vključeni drugi nadzorni organi, bi morali nadzorniki razpravljati o sklepih, ki bodo sporočeni zadevnim zavarovalnicam in pozavarovalnicam, ki so del zavarovalniške skupine, preden jih sporočijo.

Oddelek V – Nadzorni ukrepi

Smernica 33 – Opredelitev zadev, ki so razlog za uvedbo nadzornih ukrepov

- 1.70. Nacionalni nadzorni organ bi moral na podlagi sklepov podrobnega pregleda opredeliti kakršne koli slabosti in dejanske ali možne pomanjkljivosti ali neskladnosti z zahtevami, ki bi lahko bile razlog za uvedbo nadzornih ukrepov.

Smernica 34 – Ocena pomembnosti slabosti, pomanjkljivosti ali neskladnosti

- 1.71. Nacionalni nadzorni organ bi moral z namenom odločanja o ukrepih oceniti pomembnost slabosti in dejanskih ali možnih pomanjkljivosti ali neskladnosti, ugotovljenih v podrobnem pregledu.

Smernica 35 – Opredelitev in ocena pomembnosti slabosti, pomanjkljivosti ali neskladnosti na ravni skupine

- 1.72. Nadzornik skupine opredeli in oceni kakršne koli slabosti in dejanske ali možne pomanjkljivosti ali neskladnosti z vidika celotne skupine, pri čemer upošteva posebnosti strukture in poslovanja zavarovalniške skupine ter medsebojno povezanost zavarovalniške in pozavarovalniške skupine.
- 1.73. Nadzornik skupine bi moral preučiti, ali so ugotovitve v zvezi s slabostmi in dejanskimi ali možnimi pomanjkljivostmi ali neskladnostmi z vidika celotne skupine povezane z zavarovalniško skupino kot celoto ali z nekaterimi posameznimi zavarovalnicami in pozavarovalnicami.

Smernica 36 – Različni ukrepi za raznolike primere

- 1.74. Nacionalni nadzorni organ bi moral sprejeti ukrepe, ki se razlikujejo glede na stopnjo pomembnosti slabosti in dejanskih ali možnih pomanjkljivosti ali neskladnosti, s katerimi se soočajo zavarovalnice in pozavarovalnice.

Smernica 37 – Odločitev o ukrepih na ravni skupine ali posamezne zavarovalnice ali pozavarovalnice

- 1.75. Nacionalni nadzorni organi, odgovorni za nadzor zadevnih zavarovalnic in pozavarovalnic, ali nadzornik skupine v primeru ukrepov, povezanih z zavarovalniško skupino kot celoto, bi morali sprejeti potrebne ukrepe proti ustrezni zavarovalnici ali pozavarovalnici na podlagi njihove analize ugotovitev z zvezi s slabostmi, pomanjkljivostmi ali neskladnostmi.
- 1.76. Kadar se ukrepi sprejmejo na ravni skupine in posamezne zavarovalnice ali pozavarovalnice, bi morali nadzornik skupine in nadzorni organi po potrebi usklajevati ukrepe, da se poveča njihova učinkovitost.

Smernica 38 – Upravljanje izvajanja ukrepov

1.77. Nacionalni nadzorni organ bi moral imeti vzpostavljen ustrezen postopek upravljanja za izvajanje nadzornih ukrepov, da se zagotovi, da so uporabljeni dosledno, sorazmerno in objektivno ter da so ustrezno dokumentirani.

Smernica 39 – Obvestilo o ukrepih

1.78. Nacionalni nadzorni organ bi moral zavarovalnico ali pozavarovalnico pisno in pravočasno obvestiti o specifičnih ukrepih, ki naj bi jih izvedla. To obvestilo bi moralo po potrebi vključevati določitev ustreznega roka, v katerem mora zavarovalnica ali pozavarovalnica izvesti dejavnosti, potrebne za skladnost z ukrepi.

1.79. Če obstaja kolegij in kadar sprejema ukrepe več kot en nadzornik, bi morali nadzorni organi razmisliti o usklajevanju njihove komunikacijske strategije.

Smernica 40 – Komunikacija v kolegiju

1.80. Če obstaja kolegij, bi moral nacionalni nadzorni organ po potrebi nadzorniku skupine sporočiti sprejete nadzorne ukrepe.

Smernica 41 – Spremljanje izvajanja v zavarovalnicah in pozavarovalnicah

1.81. Nacionalni nadzorni organ bi moral spremljati, ali zavarovalnice in pozavarovalnice ustrezno izvajajo ukrepe.

Smernica 42 – Pregled nadzornih ukrepov

1.82. Nacionalni nadzorni organ bi moral pregledati ukrepe in posodobiti nadzornikov načrt v skladu s stopnjo učinkovitosti nadzornih ukrepov, kot jih je izvedla zavarovalnica ali pozavarovalnica.

Pravila glede skladnosti in poročanja

1.83. Ta dokument vsebuje smernice, izdane v skladu s členom 16 uredbe o EIOPA. Pristojni organi in finančne institucije si v skladu s členom 16(3) uredbe o EIOPA na vsak način prizadevajo za spoštovanje smernic in priporočil.

1.84. Pristojni organi, ki upoštevajo ali nameravajo upoštevati te smernice, jih morajo ustrezno vključiti v svoj zakonodajni ali nadzorni okvir.

1.85. Pristojni organi v dveh mesecih po izdaji prevedenih različic smernic organu EIOPA potrdijo, ali ravnajo oziroma ali nameravajo ravnati v skladu s temi smernicami, ali pa mu navedejo razloge za njihovo neupoštevanje.

1.86. Če pristojni organi v tem roku ne bodo odgovorili, se bo štelo, da ne ravnajo v skladu s pravili glede poročanja, in se bo o njih tako tudi poročalo.

Končna določba o pregledu

1.87. Za pregled teh smernic je pristojen organ EIOPA.